

Nr 185

Av herr Schött m. fl., om vidgad möjlighet att erhålla befrielse från
åttonde och nionde skolåret i grundskolan.

(Lika lydande med motion nr 200 i Andra kammaren)

Stockholm den 23 januari 1969

Lars Schött (m) Karl Pettersson (m) Ingvar Andersson (m)

Nr 186

Av herr Schött m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning
om anslag till Bidrag till hälso- och sjukvård samt
motionsverksamhet för studerande.

(Lika lydande med motion nr 199 i Andra kammaren)

I samband med behandlingen av studiesociala utredningen tillsatte Kungl. Maj:t en arbetsgrupp med uppgift att närmare utreda behovet av vissa indirekta studiesociala åtgärder. Ett resultat av gruppens arbete blev promemorian »Motionsverksamhet för studerande» (stencil, ecklesiastikdepartementet 1966: 14), vilken låg till grund för förslag i proposition 1967: 48.

Behovet av motionsverksamhet för studerande motiveras av arbetsgruppen dels med att motion är en viktig del av den förebyggande hälsovården, dels även med att en god kondition kan öka studieeffektiviteten. Det senare skälet framstår i dag, mot bakgrund av den pågående diskussionen om olika vägar att motverka studieförseningar och studieavbrott, som än bättre underbyggt.

Av närmast praktiska skäl — den stora anhopningen ungdomar på vissa orter — fann arbetsgruppen och Kungl. Maj:t det lämpligt att lägga huvudmannaskapet för de studerandes motionsverksamhet på studerandeorganisationerna. Som tillsynsmyndighet fungerar Idrottens samarbetsnämnd,

i vilken ingår representanter för riks- och korporationsidrottsförbunden samt De handikappades riksförbund. Statsmakterna har åtagit sig att stå för kostnaderna för ett visst antal gymnastik- och idrottslärare, beräknat i relation till studerandeantalet på de olika kårorterna. Därutöver utgår bidrag till hälften av de kostnader för motionsassistenter och lokalhyror som anses nödvändiga för att uppnå en av riksdagen beslutad aktivitetsnivå.

Arbetsgruppen menade att en aktivitetsnivå där 50 % av de studerande bereddes ett motionstillfälle i veckan vore ett realistiskt och önskvärt mål. En sådan 50 %-ig aktivitetsnivå kunde dock av praktiska skäl inte uppnås omedelbart. Gruppen anförde (promemorian s. 41): »Verksamheten måste i stället stegvis utökas i riktning mot den angivna målsättningen. Till grund för utbyggnaden bör som gruppen tidigare antytt ligga den aktivitet som uppvisas. Studentidrottsnämndernas anslagsframställningar bör baseras på denna.» I proposition 1967: 48 anförde departementschefen (s. 39): »Den framtida utvecklingen av motionsverksamheten bör bli beroende av det intresse som kommer att visas från de studerandes sida.» Riksdagen beslöt att anslag för budgetåret 1967/68 skulle utgå till en 25 %-ig aktivitetsnivå.

Erfarenheter från den nya organisationsformens första verksamhetsår föreligger nu. Enligt uppgifter från verksamhetsberättelserna har under budgetåret 1967/68 följande aktivitetsnivåer uppnåtts på de olika kårorterna

Kårort	Aktivitetsnivå i proc.
Stockholm	25
Göteborg	19
Uppsala	29
Umeå	27

Skälet för den låga aktivitetsnivån i Göteborg var en, av de studerande själva nu delvis avhjälp, akut lokalbrist. Med uttrycklig hänvisning till att initialmålet nu i allt väsentligt uppnåtts har Idrottens samarbetsnämnd tillstyrkt en höjning av aktivitetsnivån till 30 %, vilket tillsammans med den automatiska höjningen på grund av ökat studerandeantal skulle kräva ökade bidrag på 91 000 kr. för budgetåret 1969/70.

Mot denna bakgrund förefaller det omotiverat att, som departementschefen i avvaktan på erfarenheterna av det budgetåret 1967/68 införda statsbidragssystemet, avslå förslagen om en höjning av aktivitetsnivån. Än märkligare är det att vid anslagsberäkningen inte hänsyn tagits till det ökade studerandeantalet. I praktiken innebär detta att Kungl. Maj:t, utan att meddela riksdagen sin avsikt, föreslår en sänkning av aktivitetsnivån.

Bidragen till motionsverksamheten för de studerande beräknas på grundval av antalet studerande, som på respektive kårort under föregående budgetår aktivt bedrivit studier. Med nuvarande snabba ökning av studerandeantalet medför detta att det statliga bidraget blir klart otillräckligt, jäm-

fört med de utgifter det skall täcka. Även om praktiska svårigheter föreligger att beräkna antalet studerande för den period stödet avser, borde det vara möjligt att uppdra åt tillsynsmyndigheten att halvårsvis beräkna och utbetala bidrag på grundval av studerandeantalet under den gångna terminen. Även andra möjligheter kan stå till buds att undanröja dessa svårigheter.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte vid behandlingen av statsverkspropositionens åttonde huvudtitel anvisa till Bidrag till hälso- och sjukvård samt motionsverksamhet för studerande för budgetåret 1969/70 ett förslagsanslag av 1 686 000 kr.,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att Kungl. Maj:t snarast måtte utreda möjligheterna att vid utgivande av bidrag till de studerandes hälso- och sjukvård samt deras motionsverksamhet beräkna dessa bidrag på det aktuella studerandeantalet.

Stockholm den 23 januari 1969

Lars Schött (m)

Torsten Bengtson (cp)

Rolf Wirtén (fp)

Helge Berglund (s)
